

**MOCIÓ DEL GRUP SOCIALISTA DE
SUPORT AL VALENCIÀ A LES AULES**

En Carlos Fernández Bielsa, Portaveu del Grup Socialista en la Diputació de València, en el seu nom i representació, a l'empar del que preveu la Llei 8/2010 de la Generalitat, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i de conformitat amb el Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals; presenta la següent **MOCIÓ** perquè s'incloga en l'ordre del dia del proper Ple que es convoque, a l'efecte del seu debat i votació, sobre la base de la següent

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Com ja assenyalarem el passat mes de gener, el govern de Mazón va presentar una proposició de llei enfrontant als valencians amb la llengua. No sols els partits polítics, també la societat civil i entitats han assenyalat aquesta llei com una involució en la defensa de la nostra llengua, de fet el proper dia 23 de maig la comunitat educativa es manifestarà front aquest atac. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua assenyalava diferents consideracions, que fem nostres, pel que fa a la norma:

Primera.- La proposició de llei omet tota referència a l'especial respecte i protecció que mereix el valencià. Ignora, per tant, el mandat que figura en la Constitució espanyola i la Llei Orgànica 1/2006, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana. En efecte, l'article 3.3 de la nostra carta magna reconeix que «la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció», precepte a partir del qual el Tribunal Constitucional ha deduït l'obligació de vehicular l'educació en les dos llengües oficials. Alhora, l'article 6.5 de la norma institucional fonamental dels valencians proclama que «s'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià». Les mencions a la recuperació del valencià han figurat sempre en els diferents textos normatius que han tractat el règim de les llengües en l'educació en els anteriors governs valencians de qualsevol signe polític. Contràriament, en la present proposició de llei el concepte de «normalització lingüística» està absent. En canvi, l'exempció de cursar l'assignatura de valencià apareix mencionada fins en 17 ocasions. El text legal està més preocupat en facilitar l'exempció que en promoure la normalització lingüística.

Segona.- La recuperació del valencià és una obligació legal que implica necessàriament realitzar accions positives en favor seu. Tractar de manera idèntica a

qui és diferent és tan discriminatori com tractar de manera diferent a qui es troba en una posició idèntica. És evident que el valencià i el castellà, a hores d'ara, no es troben en una situació idèntica: mentre que l'ús normal del castellà està plenament garantit, en el cas de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana són necessàries mesures actives per a incentivar-ne la promoció. La proposició de llei, tanmateix, no és que es limite a equiparar les dos llengües, sinó que va en la direcció contrària a la normalització de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana: en lloc de promoure el valencià, afavoreix el castellà. Això és especialment significatiu en el cas de les comarques castellanoparlants, en les quals els alumnes es veuen impeditos d'accedir a un coneixement suficient del valencià.

Tercera.- El règim que instaura la proposició de llei tracta els alumnes de la Comunitat Valenciana de manera diferent en funció del municipi on resideixen. En les comarques castellanoparlants el valencià es veu abocat a la marginalitat. La seua presència en les aules retrocedeix respecte a la situació en què es trobava tant en el decret de plurilingüisme de l'anterior Govern del Partit Popular, com en el de la llei de plurilingüisme del Govern de coalició PSPV-Compromís. Els alumnes de les zones castellanoparlants difícilment podran assolir un coneixement oral i escrit de les dos llengües cooficials en nivells d'igualtat, tal com estableix la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, que garanteix el compliment de l'article 6.2 de l'Estatut Valencià. El precepte estatutari proclama, en referència als dos idiomes oficials, que «tots tenen dret a conèixer-los i a usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià». Quan acaben els seus estudis es trobaran en una situació d'inferioritat respecte als alumnes de les comarques valencianoparlants. El sistema d'educació públic no pot discriminar els xiquets i joves d'eixes comarques a l'hora d'adquirir un coneixement adequat del valencià, llengua pròpia oficial en tota la Comunitat Valenciana.

Quarta.- La proposició de llei, a diferència dels decrets i lleis anteriors, inclou en l'article 19 una menció específica a la necessitat de respectar la normativa lingüística valenciana. Tanmateix, l'article omet la paraula «oficial» i la menció a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua com a «institució normativa de l'idioma valencià». Si el legislador considera convenient que figure en el text una referència a l'obligació de respectar la normativa lingüística, ha de quedar clar que es tracta de la normativa oficial que, d'acord amb l'article 6.8 de l'Estatut d'Autonomia, és l'establida per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

Quinta.- El títol de la proposició de llei és equívoc. Parla de la regulació de la llibertat educativa, quan l'objecte de la llei (art.1) és regular la llibertat d'elecció de llengua i l'ús de les llengües cooficials en els centres docents. Una cosa és el dret a la llibertat educativa, i una altra, ben diferent, la llibertat d'elecció de llengua en l'educació. La llibertat d'educació reconeguda en l'article 27 de la Constitució garanteix el dret de les persones a l'educació, la llibertat d'ensenyança, el dret a rebre la formació religiosa i moral d'acord amb les pròpies conviccions i la llibertat de creació de

CSV (Código de Verificación Segura)	GEDE-171567972109715442659718552813	Fecha y Hora	14/05/2024 11:42:00	
Normativa	Este documento incorpora firma electrónica reconocida que cumple con el Reglamento de la UE 910/2014 y Ley 6/2020			
Firmado por				
Url de verificación	https://www.sede.dival.es/opencms/opencms/portal/index.jsp?opcion=validaCSVSe&CSV=GEDE-171567972109715442659718552813		Página	

centres. Este article no cita el dret d'elecció de llengua d'ensenyança per part dels pares. Les referències als pares en l'article 27 de la Constitució figuren com un element més de la comunitat educativa, en la qual estan presents també el professorat i l'alumnat. En eixa línia s'inscriu la participació dels pares en els consells escolars, dins dels quals, fins ara, s'han tractat els assumptes referents a la llengua en l'educació. Tant en el decret de plurilingüisme de l'any 2012 com en la llei de plurilingüisme del 2018, els projectes lingüístics dels centres els aprovava l'Administració després d'una participació activa dels consells escolars. Este procediment democràtic i participatiu de tota la comunitat escolar s'ha suprimit en la proposició de llei. La planificació educativa, que és una obligació de l'Administració, se substitueix pel resultat incert de l'elecció de la llengua base que facen els pares en el procés de matrícula. Es minven, per tant, les atribucions dels consells escolars. Cal anotar que la Sentència del Tribunal Constitucional 337/1994, reiterada per la seua jurisprudència fins a hores d'ara, no reconeix cap dret als pares per a elegir la llengua d'ensenyança dels fills i avala que siga l'Administració competent qui regule el sistema de llengües vehiculars en l'ensenyança.

Sexta.- El text de la proposició de llei posa l'èmfasi en la llibertat d'elecció de llengua per part dels pares. Tanmateix, no es garanteix que sempre i en tot cas es faça efectiva eixa llibertat d'elecció. Només cal consultar l'apartat referent a la «Distribució d'unitats en funció del percentatge de famílies que hagen optat per cada llengua cooficial com a llengua base» (annex I de la proposició de llei) per a adonar-nos-en. En efecte, si partim de la hipòtesi d'un col·legi amb una sola unitat en la qual el 49,9% dels pares elegeixen el valencià a l'hora de matricular-se en Educació Infantil, els alumnes només rebrien el 25% de l'ensenyança en valencià (inclosa l'assignatura de valencià). El mateix cas els passaria si hi haguera dos unitats i els pares que demanen valencià foren el 24,9%. I així successivament. La situació en la qual es queden estos pares és de total indefensió. L'article 13 de la proposició de llei assenyala de manera vaga que «quan hi haja una demanda d'alumnat suficient per a constituir una unitat, els representants del qual hagen triat una determinada llengua cooficial, valencià o castellà, com a llengua base, i no hi haja oferta suficient de llocs escolars en esta en el procediment d'admissió d'alumnat, l'administració educativa adoptarà les mesures oportunes per a satisfer esta demanda». Però este apartat no garanteix que se satisfaga esta demanda: utilitza termes ambigus, conceptes jurídics indeterminats. No hi ha cap concreció, i, per tant, no hi ha cap deure ni cap obligació. És un element d'inseguretat per als pares, perquè, encara que «hi haja una demanda d'alumnat suficient per a constituir una unitat», no es garanteix que es cree.

Sèptima.- La proposició de llei, en compte de garantir la llibertat d'elecció de la llengua, provoca inseguretat lingüística entre els pares, perquè no podran saber a priori si en el centre que ells han triat es garantirà l'ensenyança en valencià, ja que no existeix cap tipus de planificació lingüística i tot es deixa a l'atzar dels percentatges que s'assolisquen en el procés de matrícula. D'altra banda, podria donar-se la

CSV (Código de Verificación Segura)	GEDE-171567972109715442659718552813	Fecha y Hora	14/05/2024 11:42:00	
Normativa	Este documento incorpora firma electrónica reconocida que cumple con el Reglamento de la UE 910/2014 y Ley 6/2020			
Firmado por				
Url de verificación	https://www.sede.dival.es/opencms/opencms/portal/index.jsp?opcion=validaCSVSe&CSV=GEDE-171567972109715442659718552813		Página	

circumstància que en un mateix centre la llengua base podria ser alterna –curs sí, curs no–, amb les dificultats organitzatives que provocaria en el centre escolar. També pot ser freqüent el cas que un alumne comence la seua escolarització en valencià, en Infantil i Primària, i es veja obligat a continuar en castellà els seus estudis d’ESO o de Batxillerat, o al revés, ja que en cada etapa educativa s’ha de tornar a expressar la preferència lingüística de les famílies. Totes estes incerteses poden desmotivar les famílies a escollir el valencià com a llengua base i, al remat, contribueixen negativament a la percepció social del valor de la llengua pròpia.

Octava.- El tractament de les llengües cooficials és asimètric en funció del territori. En les comarques castellanoparlants s’imposa un percentatge màxim de presència del valencià del 10 o el 12%, o siga, només l’assignatura de valencià (de la qual, a més, es pot demanar l’exempció). Esta regulació va en contra del criteri jurisprudencial, que n’estableix un mínim de 25%, exclosa l’assignatura de llengua. Això suposa que per als pares d’estes comarques que vullguen escollir més valencià per als seus fills no els és aplicable el dret a triar la llengua base, fet que contradiu la llibertat que preconitza la llei. Tanmateix, en les comarques de predomini lingüístic valencià, la proposició de llei estableix que el temps lectiu vehiculat en les dos llengües oficials no pot tindre una diferència entre estes superior al 20%. No s’entén per què no s’aplica este mateix precepte en el cas de les comarques castellanoparlants. Així mateix, en la zona valencianoparlant s’obliga a cursar l’àrea de Matemàtiques en la llengua base. Si la llengua base fora el valencià, semblaria més pertinent que es cursara en valencià l’àrea de Coneixement del Medi Social i Natural, molt més ajustada a la realitat sociolingüística i cultural, a la geografia i a la toponímia, que no les Matemàtiques que utilitzen principalment un llenguatge tècnic universal.

Novena.- La llengua estrangera té un tractament notablement millor que el valencià en les comarques castellanoparlants. Els alumnes d’estes zones podran rebre en anglès més del doble del temps lectiu que es dedica al valencià, a pesar de ser este últim la llengua pròpia i cooficial de la Comunitat Valenciana. Es permet que es vehiculen en anglès assignatures no lingüístiques, però no es pot fer el mateix en valencià. A més, en el conjunt de la Comunitat Valenciana l’anglès podrà comptar amb programes experimentals, mentre que els programes experimentals en valencià desapareixeran de manera immediata en el curs 2024-2025. També cal anotar que el professorat que vehicle les classes en llengua estrangera tindrà un reconeixement especial a l’efecte de concursos i preferència en l’elecció de torns i horaris. En canvi, el professorat que vehicle en valencià no tindrà el mateix reconeixement, fet que evidencia una desigualtat inacceptable.

Desena.- La proposició de llei modifica el requisit de valencià tal com estava regulat en l’Orde 90/2013, de 6 de novembre, de la Conselleria d’Educació, Cultura i Esport, elaborada durant l’etapa del Govern del Partit Popular. En la proposta de restricció de la seua aplicació, sorprèn, de manera especial, que se suprimisca el requisit en el cas

CSV (Código de Verificación Segura)	GEDE-171567972109715442659718552813	Fecha y Hora	14/05/2024 11:42:00	
Normativa	Este documento incorpora firma electrónica reconocida que cumple con el Reglamento de la UE 910/2014 y Ley 6/2020			
Firmado por				
Url de verificación	https://www.sede.dival.es/opencms/opencms/portal/index.jsp?opcion=validaCSVSe&CSV=GEDE-171567972109715442659718552813	Página	4/5	

dels inspectors d'educació, que són el cos encarregat de supervisar i garantir que les dos llengües oficials siguen vehiculars.

L'actuació pública, com a Administració, té una importantíssima funció d'equivalència social i d'igualtat, de garantia dels drets dels individus, de planificació educativa (també de l'aprenentatge i competència de les llengües) i no com a subministradora d'un recurs escàs que s'ha de repartir en funció d'una demanda.

La Diputació, i el seu president al capdavant, ha manifestat públicament en diverses ocasions el seu compromís amb la llengua: "Un dels objectius de la institució provincial és protegir els senyals d'identitat valencians i, sens dubte, el valencià és el nostre senyal d'identitat per excel·lència", arribava a assenyalar en declaracions a un mitjà de comunicació. Confiem en les seues paraules.

Per tot l'anterior, el Grup Socialista proposa al Ple de la Diputació de València l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Instar el Consell a retirar de la tramitació parlamentària la seua proposició de llei sobre llibertat educativa.

SEGON.- Instar el Consell a realitzar una política educativa que evite arraconar el valencià a les aules i que estiga allunyada del conflicte i de les lluites lingüístiques passades i superades.

TERCER.- Que els serveis jurídics de Diputació elaboren i presenten, en el moment procedimental oportú de tramitació de la llei, les al·legacions necessàries per a evitar la discriminació del valencià a les aules.

QUART.- Donar suport a les manifestacions educatives del proper dia 23.

QUINT.- Donar compte del present acord a les Corts Valencianes, al Consell de la Generalitat Valenciana i als Ajuntaments de la província de València.

València, maig de 2024.

Firmado por CARLOS FERNANDEZ BIELSA
- NIF:***5876** el día 14/05/2024
con un certificado emitido por
ACCVCA-120

CSV (Código de Verificación Segura)	GEDE-171567972109715442659718552813	Fecha y Hora	14/05/2024 11:42:00	
Normativa	Este documento incorpora firma electrónica reconocida que cumple con el Reglamento de la UE 910/2014 y Ley 6/2020			
Firmado por				
Url de verificación	https://www.sede.dival.es/opencms/opencms/portal/index.jsp?opcion=validaCSVSe&CSV=GEDE-171567972109715442659718552813		Página 5/5	